

Sygn. akt VI U 319/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2022 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący sędzia Przemysław Chrzanowski

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2022 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy M. K.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W.

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

w związku z odwołaniem M. K.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W.

z dnia 15 czerwca 2021 roku, (...)

zmienia zaskarżone orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 15 czerwca 2021 roku, (...) oraz poprzedzające je orzeczenie Miejskiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 14 kwietnia 2021 roku nr: (...) w ten sposób, że zalicza M. K. do osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności z powodu schorzeń oznaczonych symbolem niepełnosprawności (...) od 1 stycznia 2021 roku na stałe oraz w punkcie 9 ww. orzeczenia Miejskiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w W. ustala, że M. K. spełnia przesłanki określone w art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku - Prawo o ruchu drogowym.

Sygn. akt VI U 319/21

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 14 kwietnia 2021 roku nr: (...) Miejski Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. zaliczył M. K. do lekkiego stopnia niepełnosprawności o symbolu przyczyny (...) od 1 stycznia 2021 roku na stałe, oraz wskazał, że nie spełnia ona przesłanki określonej w art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku - Prawo o ruchu drogowym (pkt 9 wskazań).

Orzeczeniem z dnia 15 czerwca 2021 roku nr: (...) Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. utrzymał w mocy orzeczenie z dnia 14 kwietnia 2021 roku.

(orzeczenia (...) i (...) akta WZON)

Od powyższego orzeczenia WZON M. K. wniosła odwołanie. Wskazała, że wnosi o zmianę stopnia niepełnosprawności na umiarkowany, co uzasadnia przyznanie jej karty parkingowej.

(odwołanie – k. 1)

W odpowiedzi na odwołanie WZON wniósł o jego oddalenie.

(odpowiedź na odwołanie – k. 4-5)

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołująca ma 60 lat, pracuje obecnie jako magister farmacji. Cierpi na zaawansowaną chorobę zwyrodnieniową obu stawów kolanowych, nawracające dolegliwości bólowe i korzeniowe kręgosłupa w przebiegu zmian zwyrodnieniowych oraz dyskopatie poprzeczne i podłużne stóp. Jest osobą otyłą. Dolegliwości bólowe kręgosłupa otrzymują się od około 10 lat, lecz się w Poradni (...). Ostatnią rehabilitację miała w maju 2021 roku. Porusza się w sposób niewydolny, z pomocą kul łokciowych. Kwalifikuje się do wykonania całkowitej protezoplastyki stawów kolanowych ze względu na zmiany zwyrodnieniowe obu kolan. Jest zdolna do zatrudnienia na stanowisku pracy przystosowanym do niepełnosprawności.

Z powodu schorzeń ortopedycznych M. K. jest niepełnosprawna w stopniu umiarkowanym na stałe. Ze względu na znacznie ograniczoną sprawność i wydolność kończyn dolnych wywołaną dysfunkcją stawów kolanowych spełnia przesłanki do przyznania jej „karty parkingowej”.

(opinia biegłego ortopedy K. K. – k. 55-55v)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie opinii sporządzonej przez biegłego ortopedę K. K.. Opinia biegłego była sporządzona na podstawie dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach sprawy, aktach WZON, a także po zbadaniu odwołującej. Opinia biegłego zawiera logiczne wnioski i w pełni odpowiada na zagadnienie określone tezą dowodową przez Sąd. Opinia nie była kwestionowana przez żadną ze stron, żadna ze stron nie wносиła o uzupełnienie materiału dowodowego w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych. Do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Odwołująca w zaskarżonym orzeczeniu została zaliczona do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim. Wniosła o zaliczenie jej do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Aby odwołująca została zaliczona do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności musi spełnić łącznie następujące przesłanki: 1) naruszenie sprawności organizmu 2) niezdolność do pracy albo zdolność do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej alternatywnie 3) stwierdzenie, że jest osobą wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

Z ustaleń Sądu dokonanych na podstawie sporządzonej przez biegłego ortopedę opinii wynika, że odwołująca jest niepełnosprawna w stopniu umiarkowanym z przyczyn dotyczących narządu ruchu (...) na stałe. Wynika to z faktu, że odwołująca ma naruszoną sprawność organizmu ponieważ cierpi na zaawansowaną chorobę zwyrodnieniową obu stawów kolanowych, nawracające dolegliwości bólowe i korzeniowe kręgosłupa. Oznacza to, że jej organizm nie funkcjonuje w obrębie układu ruchu tak jak funkcjonuje u osoby zdrowej, czyli bez naruszonej sprawności organizmu. Odwołująca ponadto nie jest zdolna do zatrudnienia na ogólnodostępnym rynku pracy, wymaga zatrudnienia na stanowisku przystosowanym dla osoby z jej niepełnosprawnością ruchową. Takie stanowiska znajdują się w zakładach pracy chronionej, tym samym wymaga zatrudnienia jedynie w zakładzie pracy chronionej. Jest zdolna do pracy, która będzie uwzględniała jej ograniczenia w poruszaniu się. Odwołująca nie może podjąć pracy dostępnej na

ogólnym rynku ponieważ dysfunkcje kolan, dolegliwości bólowe kręgosłupa wymuszają poruszanie się o kulach z powodu niewydolnego chodu. Schorzenia te stanowią ograniczenie do wykonywania każdej pracy ogólnodostępnej, a predestynują odwołującą tylko do pracy w zakładzie pracy chronionej, na stanowisku przystosowanym do niepełnosprawności.

Odnośnie uprawnień z punktu 9 wskazań orzeczenia dotyczącego niepełnosprawności Sąd zważył, że odwołująca spełnia przesłanki tam określone. Przesłanki przyznania osobie niepełnosprawnej karty parkingowej określają przepisy ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (tekst jedn.: Dz. U. z 2012 r. poz. 1137 z późn. zm.). Zgodnie z art. 8 ust. 3a pkt 1 ww. ustawy, kartę parkingową wydaje się osobie niepełnosprawnej zaliczonej do znacznego albo umiarkowanego stopnia niepełnosprawności mającej znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się. Wskazanie dotyczy osób zaliczonych do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, jedynie w przypadku ustalenia przyczyny niepełnosprawności oznaczonej symbolem (...) (choroby narządu wzroku), (...) (upośledzenie narządu ruchu) lub (...) (choroba neurologiczna). Odwołująca jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym o symbolu przyczyny (...) z powodu upośledzenia narządu ruchu. Dodatkowo w toku postępowania stwierdzono, że odwołująca ma znacznie ograniczoną możliwość samodzielnego poruszania się. Porusza się w sposób niewydolny za pomocą kul łokciowych, ma trudności w poruszaniu się z powodu dysfunkcji stawów kolanowych. Odwołująca wobec tego spełnia przesłanki do przyznania jej uprawnienia do „karty parkingowej”, która umożliwi jej sprawniejsze poruszanie się pojazdem mechanicznym ze względu na swoje ograniczenia w ruchu.

Mając na względzie powyższe Sąd na podstawie wskazanych przepisów zmienia zaskarżone orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 15 czerwca 2021 roku (...) oraz poprzedzające je orzeczenie Miejskiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 14 kwietnia 2021 roku nr: (...) i zalicza M. K. do osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności z powodu schorzeń oznaczonych symbolem niepełnosprawności (...) od 1 stycznia 2021 roku na stałe oraz w punkcie 9 ww. orzeczenia Miejskiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w W. ustala, że M. K. spełnia przesłanki określone w art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku - Prawo o ruchu drogowym.